

BULLETIN

společnosti AUDIT AND TAX, s.r.o.

ČÍSLO 2019/I

AKTUÁLNÍ INFORMACE Z OBLASTI ÚČETNICTVÍ A DANÍ

Vážení klienti,

*dovolte, abychom Vám poděkovali za Vaši
přízeň.*

Těšíme se na další spolupráci,

Ing. Josef Pechál,

Ing. Jiří Strnad

a celý kolektiv

AUDIT AND TAX, s.r.o.

Obsah

Zápis z Koordinačního výboru – aplikace §104 odst. 1 a 2 zákona o DPH	3
Účetnictví.....	4
Přecenění časového rozlišení k datu sestavení účetní závěrky (NÚR I-37)	4
Změna kategorizace ÚJ.....	4
Inventarizační rozdíly u zásob a dlouhodobého majetku (NÚR I-39)	5
Pracovně právní vztahy	6
Zrušení karenční doby od 1.7.2019	6
Odběratelsko-dodavatelské vztahy	6
Změna úroků z prodlení od 1.7.2019	6
Daň z příjmů	7
Daňový balíček 2019 v oblasti DANĚ Z PŘÍJMŮ	7
Nová oznamovací povinnost – oznámení osvobozených příjmů plynoucích z České republiky do zahraničí	7
Daňový balíček v oblasti daně z přidané hodnoty	8
Doručení opravného daňového dokladu.....	8
Snížení sazby u dodání tepla a hromadné přepravy	8
Výpočet základu daně shora	8
Úprava odpočtu.....	8
Rozšíření nároku na odpočet daně při registraci plátce.....	9
Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky.....	9
Nájem nemovité věci z hlediska DPH od roku 2021	9
Cena obvyklá je základem daně také u nepeněžních plnění.....	9
Zjednodušení při poskytování digitálních služeb pro spotřebitele v jiných státech EU.	9
Podmínky pro osvobození dodání do jiného členského státu.....	10
Prokazování přepravy do jiného členského státu	10

ZÁPIS Z KOORDINAČNÍHO VÝBORU – APLIKACE §104 ODSŤ. 1 A 2 ZÁKONA O DPH

V roce 2018 byl vydán jeden závěr z jednání Koordinačního výboru, jehož hlavním cílem bylo sjednotit interpretaci a jasně definovat možnosti aplikace ustanovení § 104 odst. 1 a 2 zákona o DPH, u tzv. „časových posunů“. Toto ustanovení vymezuje mantinely, při jejichž dodržení správce daně daň dodatečně nevyměří, pokud plátce vykázal přijatá či uskutečněná plnění v nesprávném zdaňovacím období (tedy dříve nebo později).

Situace, kterých se toto ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty týká:

1) Uskutečněná osvobozená plnění s nárokem na odpočet:

- dodání zboží do jiného členského státu dle § 64 zákona o DPH,
- vývoz dle § 66 zákona o DPH,
- poskytnutí služby do třetí země dle § 67 zákona o DPH,
- osvobození ve zvláštních případech dle § 68 zákona o DPH,
- přeprava a služby přímo vázané na dovoz a vývoz zboží dle § 69 zákona o DPH,
- přeprava osob dle § 70 zákona o DPH.

2) Uskutečněná osvobozená plnění bez nároku na odpočet (§ 51 zákona o DPH).

3) Přijatá zdanitelná plnění v režimu přenesení daňové povinnosti s plným nárokem na odpočet daně (případně s kráceným nárokem na odpočet daně pokud je vypořádací koeficient roven nebo vyšší než 95 %):

- pořízení zboží z jiného členského státu,
- pořízení zboží kupujícím formou třístranného obchodu,

- přijetí služby z jiného členského státu nebo třetí země,
- dovoz zboží,
- přijaté tuzemské plnění v režimu přenesení daňové povinnosti.

Závěr KOOV je ten, že ve všech výše uvedených situacích správce daně:

- dodatečně nevyměří daň,
- nebude dodatečně požadovat vykázání těchto transakcí prostřednictvím dodatečného daňového přiznání za zdaňovací období, v němž vznikla povinnost přiznat daň,
- neuplatní úrok z prodlení dle daňového řádu.

Nejvíce ocení výklad tohoto KOOV zejména plátci, kteří přijímají tuzemská plnění v režimu přenesení daňové povinnosti. U nich v praxi velmi často dochází k tomu, že doklady k těmto plněním obdrží se zpožděním. Z toho důvodu byli nuceni sestavovat a podávat dodatečná daňová přiznání za období, k němuž se pozdě obdržený doklad vztahuje (tedy ke dni, kdy jim vznikla povinnost přiznat daň). Na základě tohoto Koordinačního výboru není tedy nutné dodatečná přiznání podávat a bude možné zahrnout příslušné plnění do pozdějšího období, nejpozději však do posledního měsíce daného kalendářního roku, v němž se plnění uskutečnilo (například pokud teprve v listopadu obdrží plátce doklad v přenesené daňové povinnosti s datem uskutečnění v září, může zahrnout tento doklad až do listopadového, případně prosincového daňového přiznání bez následku postihu ze strany správce daně). Další podmínkou je nárok na odpočet v 100 % výši.

ÚČETNICTVÍ

Přecenění časového rozlišení k datu sestavení účetní závěrky (NÚR I-37)

Existují případy, kdy účetní jednotky na základě smluvního ujednání platí některé výdaje, nebo naopak inkasují příjmy v cizí měně. Tyto peněžní toky se nekryjí s příslušným účetním obdobím, kam věcně náleží. Protože u těchto plateb je znám účel, částka i období, jsou splněny charakteristiky pro položky časového rozlišení. Otázka zní, zda zůstatky účtů časového rozlišení vyjádřených v cizí měně se mají k datu účetní závěrky přepočítávat závěrkovým kursem. Proto byla v průběhu roku 2018 vydána nová směrnice Národní účetní rady I-37, která se zabývá právě problematikou přecenění časového rozlišení k datu sestavení účetní závěrky. Tato interpretace není právně závazným stanoviskem, pouze vyjadřuje odborný názor Národní účetní rady na české účetní postupy. Postup popsany v této interpretaci poskytuje účetní jednotce návod v případech, kdy má jejich aplikace významný dopad na informace uvedené v účetní závěrce a kdy informační přínosy jsou větší než náklady nutné na jejich získání.

Vzhledem k tomu, že zůstatek účtu Výdaje příštích období má charakter cizoměnového závazku (výdaj v cizí měně bude muset být uhrazen v dalším účetním období) a zůstatek účtu Příjmy příštích období má charakter cizoměnové pohledávky (příjem v cizí měně bude inkasován v dalším účetním období), platí pro ně stejná pravidla jako pro ostatní cizoměnové závazky a pohledávky, u kterých účetní jednotka nese kurzové riziko. Naproti tomu účty časového rozlišení Náklady příštích období a Výnosy příštích období, kdy peněžní tok již proběhl, nejsou spojeny s nesením kurzového rizika, a proto se zůstatek těchto účtů k datu účetní závěrky nepřepočítává.

Celý text interpretace včetně příkladů naleznete na webových stránkách Národní účetní rady: <http://nur.cz/i-37/>.

Titul rozlišení	časového období	Přecenění závěrkovým kurzem?
Náklady	příštích období – 381	NE
Příjmy	příštích období – 385	ANO
Výnosy	příštích období – 384	NE
Výdaje	příštích období – 383	ANO

Změna kategorizace ÚJ

Dle zákona o účetnictví (dále „ZoÚ“) může ke změně kategorie účetní jednotky dojít po provedení testu dvou řádných účetních závěrek za předcházející účetní období. Účetní období 2018 tak bylo prvním obdobím, kdy od roku 2016 mohlo dojít ke změně kategorie účetní jednotky, pokud účetní jednotka v řádných účetních závěrkách za roky 2016 a 2017 překročila nebo přestala překračovat dvě ze tří stanovených kritérií. Kritéria pro zařazení do příslušné kategorie účetní jednotky jsou vymezena v § 1b ZoÚ. Generální finanční ředitelství v této souvislosti upozorňuje, že v případě přeměn obchodních korporací je nutné při začlenění do příslušné kategorie účetní jednotky a při aplikaci výše uvedeného „dvouletého testování“ řádných účetních závěrek pohlížet na nástupnickou existující účetní jednotku jako na účetní jednotku, která má k dispozici všechny relevantní informace nezbytné pro kategorizaci, neboť na ni přešla veškerá práva a povinnosti, včetně „historie“ sestavených dvou řádných účetních závěrek všech zúčastněných účetních jednotek, které pro potřeby kategorizace nástupnické účetní jednotky nelze poččetně upravovat.

Se změnou kategorie účetní jednotky mohou souviset také daňové povinnosti. Daňový subjekt, který má zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou

auditorem, podává daňové přiznání nejpozději do 6 měsíců po uplynutí zdaňovacího období, tj. v prodloužené lhůtě. Pokud daňový subjekt zákonem uloženou povinnost ověření účetní závěrky auditorem nemá a současně pokud jeho daňové přiznání nezpracovává a nepodává poradce, podává se daňové přiznání nejpozději do 3 měsíců po uplynutí zdaňovacího období. Změna kategorie účetní jednotky tak může mít vliv na vznik nebo zánik povinnosti ověření účetní závěrky auditorem, a tato skutečnost má automaticky vliv na lhůtu pro podání přiznání k dani z příjmů. Celý text je k nahlédnutí na stránkách finanční správy

www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-placeni-dani/Informace-ke-kategorizaci-ucetnich-jednotek.pdf.

Inventarizační rozdíly u zásob a dlouhodobého majetku (NÚR I-39)

V průběhu roku 2019 byla vydána nová interpretace I-39 Národní účetní rady (NÚR), která se zabývá inventarizačními rozdíly u zásob a u dlouhodobého majetku. Celý dokument je k dispozici na webových stránkách NÚR (www.nur.cz). V souladu se zákonem o účetnictví je účetní jednotka povinna inventarizovat veškerý majetek a závazky alespoň jednou za účetní období. Z porovnání účetního a skutečného stavu mohou vznikat rozdíly, které je nezbytné analyzovat. Cílem interpretace je sjednotit postupy účtování ve vybraných sporných případech. V prvním kroku je potřebné inventarizační rozdíly posoudit podle toho, zda se jedná o chybu minulých let nebo o rozdíl, který vznikl v běžném období. Protože inventarizaci jsou účetní jednotky povinny provádět alespoň jedenkrát za účetní období, má se za to, že případný inventarizační rozdíl se bude obvykle vztahovat k běžnému účetnímu období. Toto však nemusí platit obecně a budou existovat případy, kdy účetní jednotka vyhodnotí inventarizační rozdíl jako

skutečnost, která nastala v předchozích obdobích.

Pokud bude rozdíl zjištěný při inventarizaci vyhodnocen jako chyba minulých let, je třeba zkoumat, zda vznikla pouze v minulém, anebo ve více předchozích účetních obdobích. V návaznosti na to je pak nezbytné aplikovat Interpretaci I-29, ze které plyne, že chybu je potřeba vykázat v tom srovnávacím období, ke kterému se vztahuje, popřípadě v rámci nejzazšího vlastního kapitálu uvedeného v účetní závěrce. V těchto případech je samozřejmě nezbytné postupovat v souladu s příslušnou účetní vyhláškou k zákonu o účetnictví (vyhláška č. 500/2002 Sb.), podle které je oprava chyb minulých let, pokud je významná, součástí položky „A.IV.2. Jiný výsledek hospodaření minulých let“. U nevýznamných chyb je možné opravy zachytit v nákladech nebo výnosech běžného účetního období. Interpretace doporučuje postup účtování přebytku zásob ve prospěch nákladů, které uvádí Český účetní standard, toto lze považovat za vhodné řešení, na rozdíl od účtování ve výnosech tak, jak je to uvedené v účetní vyhlášce. V běžném účetním období, za které je vykázán inventarizační rozdíl, se totiž jedná o korekci hodnoty vyskladněných zásob, a nikoliv o dodatečný výnos z činnosti účetní jednotky.

Co se týče mank u dlouhodobého majetku, je nezbytné odlišovat to, zda je odpisovaný či nikoli, a podle toho zvolit zaúčtování. Nutnost účtování přebytku dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku v běžném účetním období může znamenat, že došlo k opomenutí zaúčtovat pořízení tohoto majetku. Postup účtování u přebytků uvádí Standard č. 007. Přebytek odpisovaného majetku se účtuje na vrub účtové skupiny dlouhodobého nehmotného nebo dlouhodobého hmotného majetku a ve prospěch účtových skupin opravek dlouhodobého nehmotného nebo dlouhodobého hmotného majetku. Dojde tak k zaúčtování přebytku odepisovaného majetku v nulové zůstatkové hodnotě. Tento postup je z hlediska věrného a poctivého obrazu možný

například v případě, kdy by byl příslušný majetek již odepsán, k jeho plnému odepsání by došlo v minulých obdobích před srovnávacím obdobím, a jeho správné účtování by tedy nikterak nemělo vliv na výsledek běžného a srovnávacího období. Přebytek neodpisovaného majetku se účtuje na vrub účtové skupiny dlouhodobého hmotného majetku a ve prospěch účtu účtové skupiny Základní kapitál a kapitálové fondy. Zároveň interpretace uvádí, že účtování přebytků dlouhodobého majetku ve prospěch provozních výnosů není vhodný.

PRACOVNĚ PRÁVNÍ VZTAHY

Zrušení karenční doby od 1.7.2019

Novela zákoníku práce č. 32/2019 Sb. s účinností od 1.7.2019 ruší tzv. karenční dobu, čili dobu prvních 3 dnů pracovní neschopnosti, za které nenáleží náhrady mzdy při pracovní neschopnosti. Nově tak budou muset zaměstnavatelé díky ČSSD sáhnout hlouběji do kapsy a platit zaměstnanci náhradu mzdy již od prvního dne dočasné pracovní neschopnosti, resp. od jeho prvního pracovního dne (svátku).

Pro praxi nejen mzdových účetních ale bude významnější nepřímý dopad zákona, který snižuje pojistné na sociální pojištění hrazené zaměstnavatelem ze stávajících 25 % na 24,8 %. Tím pádem totiž dojde ke snížení „povinného pojistného“ zahrnovaného do superhrubé mzdy z dosud obvyklých 34 % (25 + 9) nově na nehezkých 33,8 % (24,8 + 9). Toto snížení sazby pojistného – na nemocenské pojištění zaměstnanců – má zaměstnavatelům částečně kompenzovat jejich zvýšené výdaje za faktické prodloužení doby placení náhrady mzdy za dočasnou pracovní neschopnost o zrušenou „karenční dobu“ prvních tří dnů. V důsledku snížení

odvodu pojistného za zaměstnavatele se tak nepatrně sníží daňové zatížení zaměstnanců.

Bližší informace je možné získat na stránkách České správy sociální zabezpečení (<https://www.cssz.cz/web/cz/-/od-1-7-2019-se-snizuje-sazba-pojistneho-na-nemocenske-pojisteni-o-0-2->)

ODBĚRATELSKO-DODAVATELSKÉ VZTAHY

Změna úroků z prodlení od 1.7.2019

Bankovní rada ČNB zvýšila úrokové sazby s účinností od 3.5.2019:

- dvoutýdenní repo sazbu na 2,00 %,
- lombardní sazbu na 3,00 %,
- diskontní sazbu na 1,00 %.

Od 1.7.2019 tak dochází ke změně výše úroků z prodlení. Od dvoutýdenní repo sazby je totiž odvozována výše úroků z prodlení ve smluvních vztazích a současně při výpočtu tzv. *daňových úroků z prodlení*. V závislosti na okamžiku počátku prodlení výše zákonného úroků z prodlení podle občanského zákoníku činí (pro celou dobu prodlení):

- 10,00 % p.a., pokud k prodlení dojde v druhém pololetí roku 2019,
- 9,75 % p.a., pokud k prodlení došlo v prvním pololetí roku 2019.

Daňové úroky z prodlení vyplývají z daňového řádu, kdy je daňový subjekt povinen uhradit úrok z prodlení v případě, neuhradí-li splatnou daň nejpozději v den její splatnosti. Daňový úrok z prodlení vzniká daňovému subjektu za každý den prodlení, počínaje 5. pracovním dnem následujícím po dni splatnosti až do dne platby včetně. Výše úroku z prodlení odpovídá roční repo sazbě stanovené ČNB zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den

příslušného kalendářního pololetí. Výše úroků z prodlení pro daňové účely činí:

- 16,00 % p.a. za prodlení s placením daní spadajícím do 2. pololetí roku 2019,
- 15,75 % p.a. za prodlení s placením daní spadajícím do 1. pololetí roku 2019.

Vývoj dvoutýdenní repo sazby lze nalézt na stránkách ČNB (<https://www.cnb.cz/cs/castokladene-dotazy/Jak-se-vyvijela-dvoutydeni-repo-sazba-CNB/>).

DAŇ Z PŘÍJMŮ

Daňový balíček 2019 v oblasti DANĚ Z PŘÍJMŮ

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZDP“), postihy s účinností od 1. 1. 2019 4 novely, z nich stěžejní je ta poslední, kterou přinesl „daňový balíček“. Nejpříznivější novinkou je zdvojnásobení maximálních paušálních výdajů OSVČ a pronajímatelů na částky před rokem 2018.

V oblasti daně z příjmů fyzických osob dojde v rámci daňového balíčku k navrácení výše „stropu“ uplatnění výdajových paušálů pro osoby samostatně výdělečně činné a pro fyzické osoby, jimž plynou příjmy z nájmu. Poplatníci si tak budou moci uplatnit příslušná procenta výdajů z částky 2 mil. Kč. Zvýšené výdajové paušály tak budou moci uplatnit ve svých daňových přiznáních poprvé za rok 2019. V rámci novely zákona však nedochází k omezení možnosti uplatnit daňové zvýhodnění na děti. Nově lze proto uplatňovat výdaje do těchto limitů:

- u 80 % paušálu lze uplatnit výdaje nejvýše do částky 1,6 mil. Kč (dosud pouze do částky 800 tis.);
- u 60 % paušálu lze uplatnit výdaje nejvýše do částky 1,2 mil. Kč (dosud pouze do částky 600 tis.);

- u 40 % paušálu lze uplatnit výdaje nejvýše do částky 800 tis. Kč (dosud pouze do částky 400 tis.);
- u 30 % paušálu lze uplatnit výdaje nejvýše do částky 600 tis. Kč (dosud pouze do částky 300 tis.).

Nová oznamovací povinnost – oznámení osvobozených příjmů plynoucích z České republiky do zahraničí.

Nově bude muset plátce příjmu plynoucího ze zdrojů na území České republiky (§ 22 ZDP) daňovému nerezidentovi, ze kterého je vybírána srážková daň v souladu s novým § 38da ZDP, oznamovat i příjem od daně osvobozený (např. podíly na zisku dceřiné společnosti) nebo příjem, o němž mezinárodní smlouva stanoví, že nepodléhá zdanění v České republice. Neoznamují se jednak drobné příjmy ze závislé činnosti dle § 6 odst. 4 ZDP (tak jako doposud), ani příjmy od daně osvobozené nebo nepodléhající zdanění v České republice, pokud u daného poplatníka u jednoho druhu příjmu nepřesáhne částku 100 000 Kč za kalendářní měsíc. Oznámení tedy podléhá například dividendy, úroky a licenční poplatky placené zahraničním vlastníkům nebo jiným zahraničním subjektům. Oznámení je nutné podat na předepsaném formuláři, a to do konce měsíce následujícího po měsíci, kdy by vznikla povinnost odvést daň, kdyby příjem nebyl osvobozen od daně.

V oblasti daně z příjmů právnických osob je novela zaměřena primárně na implementaci evropské ATAD směrnice zaměřené na akce proti erozi daňového základu daňových subjektů. Celá řada dílčích úprav se týká odpočtu od základu daně na podporu výzkumu a vývoje, silnější regulaci a omezení ohledně uznávání výdajů za úroky (nadměrné výpůjční náklady), zdanění při přemístění majetku do zahraničí, anebo zdanění ovládané zahraniční společnosti.

DAŇOVÝ BALÍČEK V OBLASTI DANĚ Z PŘIDANÉ HODNOTY

Doručení opravného daňového dokladu

V současné době, před novelizací zákona o DPH platilo pravidlo, kdy bylo možné uplatnit v daňovém přiznání opravný daňový doklad pouze proti potvrzení jeho přijetí protistranou. Novela přináší jistou úlevu, kdy potvrzení nebude nutné, ale zakládá povinnost vynaložení dostatečného úsilí ohledně odeslání a doručení dokladu. Onen „rozumný předpoklad takto vynaloženého úsilí“ bude obvykle naplněn předáním daňového dokladu k doručení poskytovateli poštovních služeb či odesláním na datovou schránku anebo jiným způsobem ujednaným mezi poskytovatelem plnění a příjemcem plnění (např. e-mail).

Snížení sazby u dodání tepla a hromadné přepravy

Novela zákona o DPH od roku 2019 přeřazuje službu hromadné pravidelné dopravy osob ze stávající první snížené sazby DPH 15 % do druhé snížené sazby daně 10 %. To si z vyžádalo novou Přílohu č. 2a „Seznam služeb podléhajících druhé snížené sazbě daně“. Do ní byly z Přílohy č. 2 „Seznam služeb podléhajících první snížené sazbě daně“ přeřazeny dvě položky vymezené kódy Klasifikace produkce CZ-CPA: 49 – Pozemní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel s výjimkou osobní dopravy lyžařskými vleky, a 50 – Vodní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel. S účinností od 1.1.2020 dochází také k přeřazení do druhé snížené sazby 10 % DPH dodání tepla.

Výpočet základu daně shora

Novela zavedla i nový způsob výpočtu základu daně z částky včetně daně. Došlo tím k odstranění nelogičnosti dosavadní úpravy, kdy daň při výpočtu zdola vycházela jinak, než když byla počítána z částky včetně daně. Příklad: Paní Novotná, plátce DPH, zaplatila v obchodě 10.000,- Kč za zboží v základní sazbě včetně daně. Účetní software rozpočítal platbu dle starých pravidel, tedy daň jako násobek hodnoty včetně daně a koeficientu pro základní sazbu ($10.000 \times 21 / 121 = 1.736,-$ Kč daň) a dopočetl základ daně do 10.000,- Kč (8.264,- Kč). Po aktualizaci softwaru si paní Novotná přepočítala základ daně dle nových pravidel, a sice jako podíl částky včetně daně a koeficientu 1,21 pro základní sazbu. Základ daně získaný tímto výpočtem byl 8.264,46 Kč, daň 1.735,54 Kč. Stejně pravidlo výpočtu daně shora platí i pro první sníženou sazbu koeficient 1,15, pro druhou sníženou sazbu platí koeficient 1,10. Je tedy potřeba aktualizovat účetní software, aby správně základ daně z částky včetně daně počítal. Čas na to je do konce září 2019. Smyslem změny je dojít na stejnou výši daně bez ohledu použití metody výpočtu.

Úprava odpočtu

Novela zákona o DPH přináší další úskalí, co se týká úpravy odpočtu u majetku, u kterého je třeba dlouhodobě sledovat účel jeho použití a dle toho upravovat uplatněný odpočet na vstupu při pořízení takového majetku. Do sledování se zahrnují v současné době i technická zhodnocení provedená na majetku. Nově se do sledování budou zahrnovat také tzv. podstatné opravy realizované na majetku, za které jsou považovány opravy v základu daně převyšující částku 200 tisíc Kč v jednotlivém případě. Bude tedy vhodné zejména u nemovitostí, kdy je třeba účel využití sledovat po dobu 10 let, zavést kartu oprav.

Rozšíření nároku na odpočet daně při registraci plátce.

Zůstává, že nový plátce má nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění, které pořídil do 12 měsíců před vznikem plátcovství a stále jej má v obchodním majetku. Nově je možno uplatnit nárok na odpočet daně rovněž u dlouhodobého majetku pořizovaného v období předcházejících 5 let (60 měsíců) v případě, kdy se toto přijaté zdanitelné plnění stalo součástí dlouhodobého majetku, který byl uveden do užívání během 12 měsíců před registrací plátce a je stále součástí jeho obchodního majetku.

Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky.

Původní možnost opravy výše daně (snížení) u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení řešeném konkursem je novelou rozšířena na další případy nezaplacení. Nově mohou i plátcí v České republice v širším spektru případů nedobytných pohledávek opravit, resp. snížit základ daně a svou DPH na výstupu, tedy nově i při exekučním vymáhání pohledávky nebo kvůli úmrtí dlužníka, kdy je zdanitelné plnění považováno s vysokou pravděpodobností za definitivně nezaplacené. Dle očekávání omezující podmínky a povinnosti věřitele řeší obsáhle nové § 46 až § 46g zákona o DPH. Současně musí dlužník – příjemce opravovaného „nedobytného“ plnění – dle § 74a zákona o DPH opravit uplatněný odpočet daně na vstupu.

Nájem nemovité věci z hlediska DPH od roku 2021

S odloženou účinností až od roku 2021 bylo schváleno omezení možnosti plátce se u nájmu nemovité věci jinému plátcí pro uskutečňování jeho ekonomické činnosti rozhodnout, že uplatní daň. I přesto, že ustanovení začne platit až od roku 2021, je

třeba s ním již nyní počítat při kalkulaci stavebních projektů, které se týkají prostor, u nichž bude od roku 2021 povinně pronájem osvobozený. Stejně tak je potřeba u stávajících nájmu těchto prostor, které jsou nyní zdaňovány, počítat po roce 2021 s úpravou odpočtu dle § 78 ZDPH, protože období pro úpravu odpočtu u nemovitostí je dlouhé 10 let, takže pokud byl např. nárokován při výstavbě v roce 2018 plný odpočet s tím, že nemovitost bude pronajímána plátcí pro uskutečňování jeho ekonomické činnosti s DPH, tak od roku 2021 bude muset plátce vrátet poměrnou část původně nárokováného odpočtu

Cena obvyklá je základem daně také u nepeněžních plnění

Nově je v § 36 odst. 6 písm. c) ZDPH vymezen základ daně v případě směny, kdy je úplata poskytnuta formou nepeněžitého plnění. Základem je v tomto případě hodnota vlastního uskutečněného plnění, což je obvyklá cena bez daně, která je definována v § 36 odst. 14 zákona o DPH.

Zjednodušení při poskytování digitálních služeb pro spotřebitele v jiných státech EU.

V případě „digitálních služeb“ – telekomunikační, rozhlasové, televizní nebo elektronicky poskytované – osobám nepovinným k dani (tj. hlavně konečným spotřebitelům) je speciálně určeno místo plnění - (zdanění) dle místa příjemce služby, což činí v praxi často potíže při prodeji nejrozličnějších elektronických aplikací, digitální hudby, filmů apod. občanům žijícím v zahraničí, jelikož je dosti složité, administrativně náročné a často nejisté určení a prokázání toho jediného správného „místa příjemce“. Novelou tak došlo ke zjednodušení pro celou EU a byla tak zavedena

jednotná roční prahová hodnota 10 000 EUR (256.530,- Kč), pod kterou mohou (nemusí) uplatnit výjimku pro určení místa plnění u přeshraničně poskytovaných digitálních služeb „spotřebitelům“ – zdaní je jednoduše v členském státě svého usazení (tj. čeští plátcí v Česku), namísto v členském státě příjemce služby. Do limitu se jedná z pohledu poskytovatele o jeho tuzemské plnění. Nicméně poskytovatel se může rozhodnout, že zakázky do limitu bude i po novele zdaňovat ve státě příjemce. Možnost přenosu místa zdanění u zakázek v souhrnu do 10 000 EUR do ČR může využít český poskytovatel již od ledna letošního roku, protože tato možnost mu je dána přímo Směrnicí EU. Omezující podmínkou využití pro českého poskytovatele usazeného v tuzemsku je, že nesmí mít provozovnu v ostatních členských státech.

Podmínky pro osvobození dodání do jiného členského státu

Nově bude pro všechny členské státy platit, že osvobození na dodání zboží do jiného členského státu bude aplikovatelné pouze při prodeji odběratelům registrovaným k DPH v daném státě. Tuto problematiku bude nutné řádně ověřit prostřednictvím systému VIES.

Prokazování přepravy do jiného členského státu

Od roku 2020 se uplatní vyvratitelná domněnka, že doprava je prokázána, pokud bude mít osoba uplatňující osvobození od daně k dispozici doklady požadované v prováděcím nařízení k evropské směrnici o DPH. Doklady lze pro účely této úpravy rozdělit do dvou skupin. Konkrétně na tzv. dokumenty „A“, které se týkají přímo odeslání nebo přepravy zboží, a dokumenty „B“ představující jinou podpůrnou dokumentaci.

Mezi dokumenty „A“ patří např. podepsaný doklad nebo nákladní list CMR a faktura od

dopravce zboží. Do kategorie „B“ lze zařadit úřední doklady vystavené orgánem veřejné moci, které potvrzují ukončení přepravy, nebo potvrzení o převzetí zboží vydané skladovatelem.

Jiné množství dokladů bude potřebovat prodávající, který si přepravu zajistí sám (nebo na svůj účet), jiné prodávající, který ponechá zajištění přepravy na svém kupujícím. V případě, že je přeprava zajištěna prodávajícím (nebo na jeho účet), je pro její úspěšné prokázání nutné předložit dva dokumenty „A“ nebo kombinaci dokumentů typu „A“ a „B“. Předložení dvou dokumentů „B“ není dostačujícím důkazním prostředkem. V každém případě si tyto dva dokumenty nesmí protiřečit a musí být vystavené různými, na sobě nezávislými stranami. Zároveň nesmí být jejich vystavovatelé závislí na prodávajícím ani na kupujícím. Zejména podmínky nezávislosti vyvolávají řadu otázek.

Pokud přepravu zajišťuje kupující (nebo je-li zajišťována na jeho účet), musí mít prodávající navíc (k výše uvedeným dokumentům) také písemné prohlášení kupujícího se všemi předepsanými náležitostmi.

Vážení klienti,

dovolujeme si upozornit, že informace zde uvedené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu.

Bulletin společnosti AUDIT AND TAX, s.r.o. připravujeme s maximální pečlivostí a snahou o zajištění přesných a aktuálních informací, nejsme schopni zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti.

Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

Děkujeme za pochopení.
